

**Vejledning
om
vandforsyning til
brandslukning**

Vejledning om vandforsyning til brandslukning

Udgivet af: Beredskabsstyrelsen

Datavej 16

3460 Birkerød

Telefon: 45 82 54 00

Telefax: 45 82 65 65

E-post: brs@brs.dk

Oplag: 2.000 (findes på www.beredskabsstyrelsen.dk)

Trykt hos Beredskabsstyrelsen

ISBN 87-89121-77-5

B 1848-BER/99

Oktober 1999

Indholdsfortegnelse

1. Indledning	5
2. Kommunalbestyrelsens pligt til etablering af vandforsyningssteder	5
3. Vandforsyningsstedernes indretning m.v.	7
3.1. Brandhaner	7
3.2. Andre vandforsyningssteder	11
4. Vandtankvogne i stedet for andre vandforsyningssteder end brandhaner	12
5. Særlige bygninger eller grundarealer	13
6. Tilsyn med vandforsyningssteder	14
7. Betaling for vandforbrug til brandslukning m.v.	15
8. Ekspropriation	17
Bilag: Bekendtgørelse om vandforsyning til brandslukning	21

1. Indledning

Ifølge § 15, stk. 1, i beredskabsloven, lov nr. 1054 af 23. december 1992, skal kommunalbestyrelsen sørge for, at der er tilstrækkelig vandforsyning til brandslukning.

Bekendtgørelse nr. 207 af 6. april 1999 om vandforsyning til brandslukning (vandforsyningsbekendtgørelsen) er udstedt i medfør af beredskabslovens § 15, stk. 2, hvorefter indenrigsministeren fastsætter regler om vandforsyning til brandslukning, samt i medfør af § 33, stk. 2, nr. 2, om foranstaltninger til at sikre slukningsmuligheder i tilfælde af brand og § 38, stk. 1 og 7, om ekspropriation til brug for redningsberedskabet. Bekendtgørelsen er optrykt som bilag til denne vejledning.

Bekendtgørelsen trådte i kraft den 1. maj 1999, og erstattede Justitsministeriets cirkulære nr. 155 af 28. juli 1976 om vandforsyning til brandslukning.

Bekendtgørelsens bestemmelser svarer i alt væsentligt med redaktionelle ændringer til reglerne i den tidligere brandlov og til cirkulæret om vandforsyning til brandslukning. Der er dog foretaget en forenkling af reglerne og en sproglig justering med henblik på at sikre overensstemmelse med sprogbrugen i beredskabsloven og de i medfør heraf fastsatte administrative forskrifter.

2. Kommunalbestyrelsens pligt til etablering af vandforsyningssteder

Kommunalbestyrelsen skal ifølge vandforsyningsbekendtgørelsens § 1 sørge for, at der i ethvert tættere bebygget område af kommunen findes vandforsyningssteder med en tilstrækkelig kapacitet og indbyrdes afstand, således at der kan ydes en forsvarlig slukningsindsats ved brand.

"Tættere bebygget område" i vandforsyningsbekendtgørelsen er defineret i bekendtgørelsens § 1, stk. 2. Det er byområder med tættere bebyggelse og andre sammenhængende bebyggelser, herunder villa- og erhvervsbebyggelser, landsbyer, sommerhusområder eller tilsvarende bebyggelser.

Denne definition af "tættere bebygget område" svarer således ikke til begrebet "områder med tættere bebyggelse" i § 6, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 730 af 10. august 1994 om det kommunale redningsberedskabs organisation, virksomhed, materiel og dimensionering (dimensioneringsbekendtgørelsen).

Vandforsyningsbekendtgørelsens definition af "tættere bebygget område" svarer derimod til begrebet "tættere bebygget del", der anvendtes i 1976-cirkulæret om vandforsyning til brandslukning som kriterium for pligten til at etablere vandforsyningssteder.

"Tættere bebygget område" i vandforsyningsbekendtgørelsen omfatter områder med tættere bebyggelse, hvortil udrykningstiden ikke må overstige 10 minutter, jf. dimensioneringsbekendtgørelsens § 6, nr. 1. Endvidere omfatter "tættere bebygget område" hovedparten af de områder med spredt bebyggelse, hvortil udrykningstiden efter dimensioneringsbekendtgørelsens § 6, nr. 2, ikke må overstige 15 minutter, dvs. visse sammenhængende villa- og erhvervsbebyggelser, landsbyer, mange sommerhusbebyggelser og andre tilsvarende bebyggelser.

Med hensyn til sommerhusbebyggelser bemærkes, at det som hidtil drejer sig om sommerhusområder, der er sammenbygget med landsbyer eller andre bysamfund, eller hvor der er risiko for brandspredning som følge af bebyggelsens art samt bevoksningens karakter.

Vandforsyningssteder defineres i vandforsyningsbekendtgørelsens § 1, stk. 3, som brandhaner, naturlige vandforråd, gravede vandforråd (branddamme) eller andre vandreservoirer med tilstrækkelig vandmængde. Som eksempler på andre vandreservoirer kan nævnes vandværkers reservoirer, boringer til vandingsanlæg på landbrugsbedrifter, svømmehaller, friluftsbade og badelande.

Hvor kommunalbestyrelsen ifølge vandforsyningsbekendtgørelsens bestemmelser skal etablere vandforsyningssteder, er den i medfør af vandforsyningsbekendtgørelsens § 6 forpligtet til at afholde udgifterne ved etablering og vedligeholdelse af dem.

Kommunalbestyrelsen kan ekspropriere vandforsyningssteder eller de fornødne arealer til vandforsyningssteder i medfør af vandforsyningsbekendtgørelsens § 8. Der henvises nærmere til afsnit 8.

I områder, der ikke er omfattet af vandforsyningsbekendtgørelsens § 1, stk. 2, stilles der som hidtil ikke krav om vandforsyningssteder. Ved udrykning til disse områder indgår som hidtil bl.a. en vandtankvogn i slukningstoget som supplement til automobilsprøjtens medbragte vandmængde, jf. dimensioneringsbekendtgørelsens § 7, stk. 2, nr. 4.

3. Vandforsyningsstedernes indretning m.v.

3.1. Brandhaner

I tættere bebyggede områder med kommunale eller private vandværksledninger med en vandføring på mindst 400 liter/min. skal der opstilles brandhaner, jf. vandforsyningsbekendtgørelsens § 2. Ved opstilling af nye brandhaner bør brandhanerne opfylde kravene i Dansk Standard, DS 761-63.

Der findes 3 standardtyper af brandhaner: A-, B- og C-brandhaner.

- A-brandhanen er beregnet til opstilling på vandværksledninger med en vandføring på over 1.500 liter/min.
- B-brandhanen er beregnet til opstilling på vandværksledninger med en vandføring på 800-1.500 liter/min. Den kan i øvrigt anvendes på alle vandværksledninger.
- C-brandhanen er beregnet til opstilling på vandværksledninger med en vandføring på indtil 800 liter/min.

Brandhanerne er forsynet med A-, B- og C-fastkoblinger ifølge Dansk Standard.

Der findes herudover en række ældre brandhaner. Som eksempler kan nævnes KV 16-brandhanen, der anvendes i København. Den svarer i princippet ret nøje til standardbrandhanerne, men er i stedet for en fastkobling forsynet med et udløb med et 104 mm gevind. En anden almindeligt anvendt brandhanetype er 2"-brandhanen med et udløb med et 52 mm gevind.

Ved udskiftning af disse ældre brandhaner bør der opstilles brandhaner, der opfylder kravene i Dansk Standard.

Til angivelse af brandhanens ydeevne anvendes følgende markering, der anbringes på brandhanens overdel under udløbsdækslet:

1 streg	=	indtil	500 liter/min.
2 streger	=	500 -	1.000 liter/min.
3 streger	=	1.000 -	1.500 liter/min.
4 streger	=	over	1.500 liter/min.

Desuden bør brandhanernes ydeevne angives på redningsberedskabets oversigtskort over vandforsyningssteder.

Brandhaner er ikke hensigtsmæssige på vandværksledninger med en vandføring på under 400 liter/min. Det er derfor fastsat, at der i tættere bebyggede områder uden vandværksledninger eller med vandværksledninger med en vandføring på under 400 liter/min. skal benyttes de vandforsyningssteder, der er nævnt i vandforsyningsbekendtgørelsens § 3, stk. 1.

De vandforsyningssteder, der derfor skal findes eller etableres i sådanne områder er omtalt nedenfor. Mulighederne for at erstatte disse vandforsyningssteder med ekstra vandtankvogne er omtalt i afsnit 4.

I vandforsyningsbekendtgørelsens § 2, stk. 1, er det fastsat, at den indbyrdes afstand mellem brandhanerne ikke må overstige 300 m. I den del af de tættere bebyggede områder, hvor der er boligkvarterer med et større antal etageejendomme med mere end 3 etager, eller hvor der er større industribebyggelse, må den indbyrdes afstand mellem brandhanerne dog ikke overstige 150 m, jf. vandforsyningsbekendtgørelsens § 2, stk. 2. Afstanden mellem brandhanerne måles normalt langs veje.

Beredskabsstyrelsen kan undtagelsesvis i medfør af vandforsyningsbekendtgørelsens § 4, stk. 2, godkende, at afstanden mellem brandhanerne forøges, hvis der på anden måde, f.eks. ved at anvende ekstra vandtankvogne eller ved opstilling af brandhaner med større ydeevne, kan tilvejebringes en tilstrækkelig vandmængde til brandslukning.

Ved sådanne godkendelser vil Beredskabsstyrelsen tage udgangspunkt i, at forøgelsen af afstandene mellem brandhanerne ikke må forringe vandforsyningen til brandslukning. Styrelsen vil herved bl.a. lægge vægt

på, at der kan sikres samme kontinuerlige vandforsyning som ved opstilling af brandhaner med de i § 2 fastsatte afstande, og at tidsforbruget ved etablering af vandforsyning i en indsatsituation ikke bliver væsentligt forøget. Beredskabsstyrelsen forudsætter, at denne dispensationsbestemmelse kun vil blive brugt i meget begrænset omfang.

Det er kommunalbestyrelsen, der skal foretage vurderingen af, om et tættere bebygget område skal karakteriseres som et område med boligkvarterer med et større antal etageejendomme med mere end 3 etager eller med større industribebyggelse. Beredskabsstyrelsen har ved forespørgsler herom rådgivet kommunerne på grundlag af en helhedsvurdering af området ud fra en beredskabsfaglig bedømmelse af behovet for vandforsyning.

I byområder med et større antal bygninger med mere end 3 etager eller med større industribebyggelse og med et udbygget brandhanenet består førsteudrykningens slukningstog i medfør af dimensioneringsbekendtgørelsens § 7, stk. 2, nr. 1, af 1 automobilsprøjte 16 og 1 automobildrejestige.

Afstanden mellem brandhanerne på 150 m i disse områder skal ses i sammenhæng med, at en automobilsprøjte 16 som minimum kun skal medbringe 1.200 liter vand. Da denne vandmængde hurtigt kan blive brugt under indsats, kræver opretholdelse af en kontinuerlig vandforsyning, at tidsforbruget til etablering af vandforsyning fra brandhane minimeres ved en tilpas kort afstand fra skadestedet til en brandhane.

I byområder uden højere bebyggelse eller større industriområder og med et udbygget brandhanenet består slukningstoget i medfør af dimensioneringsbekendtgørelsens § 7, stk. 2, nr. 2, af 1 automobilsprøjte 16 og 1 vandtankvogn. Da en vandtankvogn medfører mindst 6.000 liter vand, er

en afstand på 300 meter i disse områder fundet tilstrækkelig til at kunne opretholde en kontinuerlig vandforsyning, indtil der kan etableres vandforsyning fra brandhane.

Afstanden mellem brandhanerne er således 150 m, når førsteudrykningen sammensættes efter dimensioneringsbekendtgørelsens § 7, stk. 2, nr. 1, og afstanden mellem brandhanerne er 300 m, når førsteudrykningen sammensættes efter § 7, stk. 2, nr. 2, medmindre Beredskabsstyrelsen undtagelsesvis har godkendt en større afstand efter bestemmelsen i § 4, stk. 2.

Brandhaner bør males i en farve, f.eks. rød eller gul, der tydeligt markerer dem i forhold til omgivelserne.

3.2. Andre vandforsyningssteder

Vandforsyningsbekendtgørelsens § 3 indeholder bestemmelser om andre vandforsyningssteder. I tættere bebyggede områder uden kommunale eller private vandværksledninger eller med vandværksledninger med en vandføring på under 400 liter/min. skal der benyttes følgende typer vandforsyningssteder:

- naturlige vandforråd med tilstrækkelig vandmængde,
- gravede vandforråd (branddamme) eller
- andre vandreservoirer med tilstrækkelig vandmængde.

Afstanden til disse vandforsyningssteder må ikke overstige 300 m, dvs. den udlagte slangevej må ikke være længere.

Beredskabsstyrelsen kan undtagelsesvis i medfør af vandforsyningsbekendtgørelsens § 4, stk. 2, godkende, at denne afstand forøges, hvis der på anden måde, f.eks. ved at anvende ekstra vandtankvogne, kan tilvejebringes en tilstrækkelig vandmængde til brandslukning. I sådanne

godkendelsessager vil Beredskabsstyrelsen anvende den nedenfor i afsnit 4 beskrevne praksis.

Vandforsyningsstederne bør afmærkes i overensstemmelse med kravene i Dansk Standard, DS 734-737.

Til vandforsyningsstederne skal der findes en hårdt belagt og fast adgangsvvej, og de skal indrettes med opstillingsplads for pumpemateriel.

Hvis det er vanskeligt at indrette en sådan tilkørselsvej helt frem til vandforsyningsstedet, kan der i stedet ved fast vej eller standplads indrettes en sugebrønd, der er forbundet med vandforsyningsstedet med en rørledning af tilstrækkelig størrelse. Rørledningen bør ligge så lavt, at sugebrønden ikke løber tør ved sæsonmæssige fald i vandstanden eller ved et stort vandforbrug.

Vandforsyningsstederne skal indhegnes på passende måde. Branddamme på offentligt tilgængelige steder bør indhegnes med et mindst 1,5 m højt trådhegn.

4. Vandtankvogne i stedet for andre vandforsyningssteder end brandhaner

Beredskabsstyrelsen kan i medfør af vandforsyningsbekendtgørelsens § 4, stk. 1, godkende, at kommunalbestyrelsen undlader at benytte de vandforsyningssteder, der er nævnt i bekendtgørelsens § 3, dvs. naturlige vandforråd, branddamme eller andre vandreservoirer.

Det er ifølge bestemmelsen en betingelse for en sådan godkendelse, der indebærer nedlæggelse af vandforsyningssteder, at der på anden måde, f.eks. ved at anvende ekstra vandtankvogne, kan tilvejebringes en til-

strækkelig vandmængde til brandslukning.

I Beredskabsstyrelsens praksis i sager om nedlæggelse af branddamme i områder, der i vandforsyningsmæssig henseende betragtes som tættere bebyggede områder, er denne betingelse anset for opfyldt, hvis der ved hjælp af vandtankvogne kan sikres en kontinuerlig vandforsyning på minimum 500 liter vand pr. minut.

Det indebærer, at redningsberedskabet ved nedlæggelse af branddamme eller andre af de i § 3 nævnte vandforsyningssteder normalt skal råde over mindst 1 vandtankvogn udover den vandtankvogn, der indgår i slukningstoget. Desuden skal der kunne etableres tilstrækkelig vandforsyning til den endelige brandslukningsindsats, f.eks. ved anvendelse af selvrejsende vandkar (10 m³).

Denne praksis er dannet på baggrund af den tidligere tilsvarende praksis før beredskabslovens ikrafttræden på grundlag af reglerne i Justitsministeriets cirkulære nr. 155 af 28. juli 1976 om vandforsyning til brandslukning og bestemmelsen i beredskabslovens § 15, stk. 1, hvorefter kommunalbestyrelsen har pligt til at sørge for, at der er tilstrækkelig vandforsyning til brandslukning.

5. Særlige bygninger eller grundarealer

Ifølge vandforsyningsbekendtgørelsens § 5 kan kommunalbestyrelsen pålægge ejeren af særligt brandfarlige eller værdifulde bygninger og grundarealer eller af bygninger og grundarealer, hvor der samles mange mennesker, at etablere særskilte vandforsyningssteder til brug for brandslukning.

Desuden kan kommunalbestyrelsen efter § 5, stk. 2, pålægge ejeren af

bygningen eller grundarealet at afholde udgifterne til etablering og vedligeholdelse af disse vandforsyningssteder.

Vandforsyningsbekendtgørelsens § 5 er fastsat i medfør af beredskabslovens § 33, stk. 2, nr. 2, hvorefter indenrigsministeren kan fastsætte regler om foranstaltninger, der er nødvendige til at forebygge eller formindske brandfare og til at sikre forsvarlige rednings- og slukningsmuligheder i tilfælde af brand. Bestemmelsen skal sammenholdes med beredskabslovens § 35, stk. 1, der fastlægger, at det er kommunalbestyrelsen, der har adgang til at pålægge sådanne foranstaltninger i det omfang, der er fastsat regler herom i medfør af beredskabslovens § 33, stk. 2, nr. 2.

Bestemmelsen finder kun anvendelse, når bygningen eller grundarealet er beliggende uden for de tættere bebyggede områder i kommunen, hvor kommunalbestyrelsen i medfør af vandforsyningsbekendtgørelsens § 1, stk. 1, er forpligtet til at sørge for, at der er tilstrækkelig vandforsyning til brandslukning.

Kommunalbestyrelsens afgørelser i medfør af vandforsyningsbekendtgørelsens § 5 kan ikke indbringes for Indenrigsministeriet eller Beredskabsstyrelsen. Spørgsmål om kommunalbestyrelsen har tilsidesat lovgivningen, kan dog indbringes for de kommunale tilsynsmyndigheder, jf. § 61 i den kommunale styrelseslov.

6. Tilsyn med vandforsyningssteder

Kommunalbestyrelsen skal i medfør af vandforsyningsbekendtgørelsens § 7 føre tilsyn med vandforsyningsstederne. Det gælder både de vandforsyningssteder, der er omfattet af vandforsyningsbekendtgørelsens § 1, stk. 3, samt de vandforsyningssteder, kommunalbestyrelsen har pålagt ejeren af særligt brandfarlige eller værdifulde bygninger og grundarealer

eller af bygninger og grundarealer, hvor der samles mange mennesker, at oprette i medfør af bekendtgørelsens § 5.

Vandforsyningsstederne skal efterses mindst 2 gange årligt. Det anbefales, at eftersynet normalt foretages i april og oktober måned.

På privat ejendom skal kommunalbestyrelsen inden eftersynet foretages indhente ejerens samtykke, jf. vandforsyningsbekendtgørelsens § 7, stk. 3.

Hvis dette samtykke ikke kan opnås, skal kommunalbestyrelsen indhente en retskendelse med henblik på at gennemføre eftersynet.

Disse bestemmelser skal ses på baggrund af, at der ikke er et beredskabsfagligt behov for at gennemføre eftersynene uanmeldt samt ud fra et ønske om at begrænse offentlige myndigheders adgang til privat ejendom uden retskendelse. Anvendelse af vandforsyningssteder på privat ejendom under indsats kræver som hidtil hverken tilladelse fra ejeren eller retskendelse.

7. Betaling for vandforbrug til brandslukning m.v.

Ved lov nr. 492 af 30. juni 1993 om afgift af ledningsført vand blev der indført en afgift til staten på ledningsført vand.

For vandforbrug til brandslukning og brandslukningsøvelser betales der imidlertid normalt ikke statsafgift og driftsbidrag m.v. til vandforsyningen. Det skyldes, at der ikke sker fakturering af vand fra vandværkerne til redningsberedskabet i forbindelse med brandslukningsformål. Det er dog en forudsætning herfor, at forbruget til brandslukningsformål kan rummes inden for de 10 pct. vandspild m.v., som vandværket ikke skal betale

afgift af.

Hvis vandforbruget til brandslukning ikke kan rummes inden for 10 pct. afgiftsfrit ledningstab for det pågældende vandværk, kan der blive tale om, at vandværket skal betale vandafgift af en del af vandforbruget til brandslukning.

Der er således ikke tale om en egentlig fritagelse for afgift af ledningsført vand til brandslukningsformål, fordi en sådan fritagelse ikke fremgår direkte af loven om afgift til staten på ledningsført vand.

Vand til brandslukningsformål omfatter det vand, der under en brandslukningsindsats tappes fra en brandhane, samt det vand, der bruges i forbindelse med de to årlige eftersyn af brandhanerne. Det vand, der anvendes under øvelser og til opfyldning af brandkøretøjerne efter indsats, er ikke omfattet af denne ordning.

Denne afgrænsning af vand til brandslukningsformål skal ses på baggrund af, at mængden af det vand, der tappes fra en brandhane - i modsætning til vand, der eksempelvis tappes på beredskabsstationen - ikke kan måles, da der af hensyn til brandhanernes vandydelse (trykket) ikke bør anbringes vandmålere på brandhanerne.

Det bemærkes, at det fremgår af Miljøstyrelsens normalregulativ for private vandforsyninger, at vandforsyningen kan forlange oplysninger fra kommunalbestyrelsen om den forbrugte vandmængde ved brandslukning.

Vand til brandslukning, der oppumpes fra branddamme og fra naturlige vandforråd, er altid afgiftsfrit.

8. Ekspropriation

Kommunalbestyrelsen kan med henblik på at tilvejebringe de fornødne vandforsyningssteder - brandhaner, naturlige vandforråd, branddamme eller andre vandreservoirer med tilstrækkelig vandmængde - i medfør af vandforsyningsbekendtgørelsens § 8 erhverve disse eller de dertil fornødne arealer ved ekspropriation mod erstatning. Ekspropriation kan dog kun benyttes, hvis de fornødne vandforsyningssteder ikke kan tilvejebringes ved mindelig overenskomst.

Ved ekspropriation anvendes de regler, der er fastsat for afståelse af fast ejendom i bekendtgørelse nr. 787 af 28. august 1996 om ekspropriation til redningsberedskabet (ekspropriationsbekendtgørelsen). Denne bekendtgørelse er udsendt til bl.a. samtlige kommunalbestyrelser med Beredskabsstyrelsens meddelelse nr. 96/30 af 23. september 1996.

Reglerne om fremgangsmåden ved gennemførelse af en ekspropriation er fastlagt i ekspropriationsbekendtgørelsens §§ 6 og 7.

Når kommunalbestyrelsen agter at træffe beslutning om ekspropriation, sender den en meddelelse herom til de berørte parter. Desuden bekendtgøres den planlagte ekspropriation i Statstidende og i de lokale blade. Bekendtgørelsen skal angive den eller de ejendomme, den planlagte ekspropriation angår, og hvad den planlagte ekspropriation i øvrigt går ud på.

Der kan rejses indsigelse imod den planlagte ekspropriation inden for en frist på 14 dage.

Når fristen er udløbet, træffer kommunalbestyrelsen beslutning om, hvorvidt og i givet fald hvorledes ekspropriationen og de heraf følgende foran-

staltninger skal gennemføres.

Kommunalbestyrelsen sender de berørte parter og øvrige retligt interesserede meddelelse om den truffe ekspropriationsbeslutning.

Endelig drager kommunalbestyrelsen omsorg for den fornødne tinglysning af den skete ekspropriation.

Ekspropriationsbekendtgørelsen indeholder i §§ 8 og 9 bestemmelser om behandlingen af erstatningsspørgsmålet.

Kommunalbestyrelsen skal senest 14 dage efter beslutningen om ekspropriation sende de erstatningsberettigede forslag til erstatning.

Opnås mindelig overenskomst ikke senest 8 uger efter, at erstatningsforslag er sendt, skal kommunalbestyrelsen indbringe erstatningsspørgsmålet for taksationskommissionen. Vejlovens bestemmelser om sagens behandling ved taksationsmyndighederne anvendes med de fornødne tilføjelser, f.eks. således at kommunalbestyrelsen træder i stedet for vejbestyrelsen.

Fristen på 8 uger er ikke til hinder for, at erstatningsspørgsmålet indbringes for taksationsmyndighederne på et tidligere tidspunkt, hvis kommunalbestyrelsen finder grundlag for at antage, at der ikke kan opnås enighed herom.

Kommunalbestyrelsen afholder udgifterne i forbindelse med ekspropriationens gennemførelse, herunder udgifterne til taksationsforretningen. Taksationsmyndighederne kan kræve, at kommunalbestyrelsen forskudsvis indbetaler beløb til dækning heraf.

I medfør af ekspropriationsbekendtgørelsens § 10 har kommunalbestyrelsen mulighed for at få sit oplysningsbehov tilgodeset ved vurderingen af de vandforsyningssteder eller arealer, der ønskes eksproprieret.

Når ekspropriationen er gennemført, fortrænger kommunalbestyrelsens rettigheder andre rettigheder over det eksproprierede i det omfang, benyttelsen til vandforsyning til brandslukning gør det nødvendigt, jf. bekendtgørelsens § 11.

Beslutningen om ekspropriation kan i medfør af ekspropriationsbekendtgørelsen påklages til Indenrigsministeriet. En sådan klage har ikke opsættende virkning for gennemførelse af ekspropriationsforretningen.

Bekendtgørelse om vandforsyning til brandslukning

I medfør af § 15, stk. 2, § 33, stk. 2, nr. 2, og § 38, stk. 1 og 7, i beredskabsloven, lov nr. 1054 af 23. december 1992, fastsættes:

§ 1. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at der i ethvert tættere bebygget område af kommunen findes vandforsyningssteder med en tilstrækkelig kapacitet og indbyrdes afstand, således at der kan ydes en forsvarlig slukningsindsats ved brand.

Stk. 2. Ved tættere bebygget område forstås i denne bekendtgørelse byområder med tættere bebyggelse og andre sammenhængende bebyggelser, herunder villa- og erhvervsbebyggelser, landsbyer, sommerhusbebyggelser eller tilsvarende bebyggelser.

Stk. 3. Ved vandforsyningssteder forstås brandhaner, naturlige vandforråd, gravede vandforråd (branddamme) eller andre vandreservoirer med tilstrækkelig vandmængde.

§ 2. I tættere bebyggede områder med kommunale eller private vandværksledninger med en vandføring på mindst 400 liter /min. skal der opstilles brandhaner i en indbyrdes afstand, der ikke må overstige 300 m.

Stk. 2. I tættere bebyggede områder med kommunale eller private vandværksledninger med en vandføring på mindst 400 liter/min. og med boligkvarterer med et større antal etageejendomme med mere end 3 etager eller med større industribebyggelse må den indbyrdes afstand mellem brandhanerne ikke overstige 150 m.

§ 3. I tættere bebyggede områder uden kommunale eller private vandværksledninger eller med vandværksledninger med en vandføring på

under 400 liter/min. skal som vandforsyningssteder benyttes

- 1) naturlige vandforråd med tilstrækkelig vandmængde,
- 2) gravede vandforråd (branddamme) eller
- 3) andre vandreservoirer med tilstrækkelig vandmængde.

Stk. 2. Afstanden til de vandforsyningssteder, der er nævnt i stk. 1, må ikke overstige 300 m.

Stk. 3. Til de vandforsyningssteder, der er nævnt i stk. 1, skal der findes en hårdt belagt og fast adgangsvej. Vandforsyningsstederne skal indrettes med opstillingsplads for pumpemateriel og afmærkes og indhegnes på passende måde.

§ 4. Beredskabsstyrelsen kan godkende, at kommunalbestyrelsen undlader at benytte de vandforsyningssteder, der er nævnt i § 3, hvis der på anden måde, f.eks. ved at anvende ekstra vandtankvogne, kan tilvejebringes en tilstrækkelig vandmængde til brandslukning.

Stk. 2. Beredskabsstyrelsen kan godkende, at de i § 2, stk. 1 og 2, og § 3, stk. 2, fastsatte afstande forøges, hvis der på anden måde, f.eks. ved at anvende ekstra vandtankvogne eller ved opstilling af brandhaner med større ydeevne, kan tilvejebringes en tilstrækkelig vandmængde til brandslukning.

§ 5. Kommunalbestyrelsen kan pålægge ejeren af særligt brandfarlige eller værdifulde bygninger og grundarealer eller af bygninger og grundarealer, hvor der samles mange mennesker, at etablere særskilte vandforsyningssteder til brug for brandslukning.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan pålægge ejeren af bygningen eller grundarealet at afholde udgifterne til etablering og vedligeholdelse af den særskilte vandforsyning.

§ 6. Kommunalbestyrelsen afholder udgifterne ved etableringen og vedligeholdelsen af de vandforsyningssteder, der er nævnt i § 1, stk. 3.

§ 7. Kommunalbestyrelsen fører tilsyn med, at vandforsyningsstederne, jf. § 1, stk. 3, er i brugbar stand. Vandforsyningsstederne skal efterses mindst 2 gange årligt.

Stk. 2. Tilsynet i stk. 1 omfatter også de vandforsyningssteder, der er etableret i medfør af § 5, stk. 1.

Stk. 3. Ved eftersyn af vandforsyningssteder på privat ejendom skal kommunalbestyrelsen indhente samtykke hos ejeren. Hvis ejerens samtykke ikke opnås, skal eftersynet ske efter indhentet retskendelse.

§ 8. Hvis der ikke ved mindelig overenskomst kan tilvejebringes de fornødne vandforsyningssteder, jf. § 1, stk. 3, kan disse eller de dertil fornødne arealer, jf. § 3, stk. 3, af kommunalbestyrelsen erhverves ved ekspropriation efter samme regler, som gælder for afståelse af ejendom til brug for redningsberedskabet.

§ 9. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. maj 1999.

Stk. 2. Samtidig ophæves Justitsministeriets cirkulære af 28. juli 1976 om vandforsyning til brandslukning.

Indenrigsministeriet, den 6. april 1999

Thorkild Simonsen

/Anders Nørregaard